

Número solt: 20 cèntims

PREUS SUBSCRIPCIO

Ciutat 5 ptes. any
Fora 6 ptes. any

Pagament a la bestreta

alt urgell

Cristians i aimants
de la literatura si-
calíptica! Això han
vingut a ensenyar-
nos els Fejocistes?

Redacció i Administració: Carrer Estudi, 8

Portantveu del Comitè Executiu Comarcal de l'Alt Urgell (Esquerra Republicana de Catalunya)

Ricard Palacin Soldevila, ha mort!

Després de llarga enfermetat que des de feia anys minava la seva vida, morí a la seva ciutat na-
diua el diumenge dia 2 del corrent juliol, voltat de la seva família i nombrosos amics, el nostre en-
tranyable company En Ricard Palacin Soldevila, diputat a les Corts de la República i al Parlament
de Catalunya.

La vida de l'estimat amic, va intimament lligada a la de l'entitat cap del republicanisme lleidatà
Joventut Republicana de Lleida, a benefici de la que, hi havia esmerçat gran quantitat d'energies,
aportant-hi la seva intel·ligència i tot quan de millor posseïa el malaguanyat amic.

Aclaparats per la magnitud de la pèrdua soferta, ens costa de trobar la serenitat necessària per a
complir el dolorós deure de saludar per darrera vegada l'amic amb el qual hem compartit bona part
de la nostra vida al servei de la mateixa idealitat.

Ricard Palacin era un dels homes més destacats de «Joventut Republicana» de Lleida, de la que
per dues vegades n'havia estat President.

Educat en una família de soca republicana, puix el seu pare havia estat ja regidor republicà fede-
ral de l'Ajuntament de Lleida, Ricard Palacin, des de la primera joventut milità en la política republi-
cana. Tan aviat acabà la carrera d'advocat es donà a conèixer per la seva probitat i competència. La
seva vida pública s'inaugura en 1917. En les eleccions municipals celebrades el dia 11 de novem-
bre d'aquell any, el districte III l'elegia regidor de Lleida per majories, i l'any 1921, els mateixos
electors li renovaven el mandat.

Formà part d'aquell cèlebre Ajuntament de «Concentració Popular», presidit durant tres anys per
Humbert Torres, del qual formaven part, entre altres, Salustià Estadella, Pere Mor, Epifani Bellí, Fre-
deric Mulet, Josep Pinyol, Frederic Godàs, i d'altres; Ajuntament que del 1917 al 1921, marcà una
nova vida en la història de Lleida. Durant dos anys, Palacin en fou Síndic, i des d'aquell lloc, féu una
obra positiva respecte a la legalització del patrimoni municipal. Després, primer tinent d'Alcalde, i
President de la Comissió d'Hisenda, contribuí enormement a l'afiançament del crèdit econòmic que
de sempre ha tingut aquella municipalitat, amb rars i curts eclipsis, que és pietós de silenciar en aquests
moments. La tradició de competència, activitat i honorabilitat que ha estat de sempre una caracterís-
tica dels homes que «Joventut Republicana» ha elevat a les corporacions públiques, tingué en Palacin
un fidel continuador. La maledicència, aquesta mala herba que amb tanta ufana creix en el camp de
la política, no pogué prendre peu tractant-se de Palacin, ni durant els seus vuit anys de regidor ni en
la resta de la seva vida.

Hi ha un moment en la vida política de Palacin que ha estat molt discutit. Ens referim a la seva
Alcaldia de R. O. que el binomi Garcia Prieto-Melquiades Alvarez li atorgà l'11 de febrer de 1923.
Vista des de lluny la seva actitud d'aleshores, i sense tenir en compte les circumstàncies de la política
local que ho expliquen, algú podria creure que Palacin, en acceptar-ho, cometia una claudicació o es
movia per estímuls de vanitat. Res més lluny de la veritat. Precisament s'adonava perfectament del
gran sacrifici, del gran «pecat» que, segons una moral estreta, cometia. Però aquell sacrifici ell l'ac-
ceptava per amor a «Joventut Republicana», que es veia perseguida, acorralada per tots costats, pels
homes que dels càrrecs d'autoritat en feien instrument de venjança. En l'hora del sacrifici, Palacin
sempre era dels primers, i la seva actitud d'aleshores, no fou res més que això: pur sacrifici.

Vingué el cop d'Estat de 1923. La generalada pujà al poder. Alguns incautes mancats de pers-
picàcia, crègueren veure hi en les primeres hores d'aquell moviment, una cosa saludable. La història
ha registrat el gest de Palacin en aquells moments. En la primera sessió municipal, un cop al poder
Primo de Rivera, les minories presentaren una proposició d'adhesió al moviment dictatorial. Palacin,
Alcalde, s'hi oposà i votà en contra, sabent els perills d'aquesta actitud, i acte seguit lliurava el càrrec
al primer tinent senyor Francesc Xam mar.

La Dictadura imposà a Palacin, com a tots, una treva en les seves activitats. Però cap a les aca-
balles, quan es començà a treballar clandestinament per a enderrocar la situació, Palacin no mancà

af